

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat Denisova Anna și Denisov Anatoli,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți” împotriva lui Denisov Anatoli, Denisova Anna, Macovei Dmitri și intervenientul accesoriu Griucanova Irina cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care au fost respinse apelurile declarate de Denisova Anna, Denisov Anatoli și Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți” și s-a menținut hotărârea din 5 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 8 decembrie 2016, Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți” s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Annei Denisova solicitând încasare sumei de 39 132 lei cu titlu de datoriei și 1174 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

În motivarea cererii de chemare în judecată a reiterat că Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți” în calitate de furnizor a livrat la locul de consum, str. Kiev 8, ap. 8 din mun. Bălți energie termică.

Conform decontărilor din contul personal, la 10 iunie 2016 cuantumul sumei datorate pentru consumul de energie termică, pentru perioada 31 ianuarie 2007-30 noiembrie 2015 constituie suma de 39 132 lei.

Furnizorul a respectat condițiile stabilite de părți și a livrat în termen consumul necesar de energie termică, însă consumatorul a încălcat termenii de plată, nu și-a onorat obligația de a achita valoarea energiei termice consumate la timpul stabilit, conform prevederilor legale.

Reclamantul a menționat potrivit Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin HG nr.191

din 19 februarie 2002, Denisova Anna urmează să achite plata pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data de 30 a lunii următoare, ca urmare a întârziat și nu este achitată suma datorată pentru consumul de energie termică livrată.

Astfel, din cauza neonorării obligațiilor, pe perioada lunii mai 2016, pârâtul a fost preîntâmpinat în scris, privind datoria acumulată.

La solicitările reclamantului privind achitarea plăților care le-a format înainte de luna mai 2016, pârâtul nu le-a dat curs.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza p.5 din art.25 al Legii RM nr.1402 din 24 octombrie 2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală, art.8-9, 512, 514, 970-979 Cod civil.

La 27 decembrie 2017, reclamantul a solicitat atragerea în proces a lui Dmitri Macovei în calitate de copârât.

Prin încheierea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central s-a dispus atragerea în proces în calitate de copârâți pe Dmitri Macovei și Anatoli Denisov și Irina Griucanova în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 5 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți”, a fost admisă parțial.

S-a încasat în mod solidar de la Anna Denisova, Anatoli Denisov și Dmitri Macovei în beneficiul Întreprinderii Municipale „Termogaz-Bălți” suma de 13063 (treisprezece mii șazeci și trei lei și 83 bani) cu titlu de datoriei și 391 (trei sute nouăzeci și unu lei și 91 bani) cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat. În rest, acțiunea s-a respins.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că datoria pretinsă de reclamant în mărime de 39 132 lei, potrivit certificatelor prezentate în cadrul examinării cauzei reflectă perioada 31 ianuarie 2007-30 noiembrie 2015, cu încălcarea termenului legal de apărare a drepturilor pe calea intentării acțiunii, care este de 3 ani, termen care a fost invocat de pârâți. Astfel, instanța a conchis că reclamantul este îndreptățit de a pretinde încasarea din contul pârâților a datoriei pentru energia termică neachitată doar pentru perioada 30 noiembrie 2013- 31 octombrie 2015, ceea ce constituie suma de 13 063,83 lei.

Totodată, instanța a reținut că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, Denisova Anna și Macovei Dmitri au devenit proprietarii ai apartamentului din mun. Bălți, str. Kiev, 8/30, la 31 octombrie 2013 și ca urmare, reclamantul nu este îndreptățit de a pretinde încasarea datoriei de la pârâți pentru neexecutarea unor obligații apărute anterior perioadei la care aceștia din urmă au devenit proprietari ai bunului imobil.

La 3 mai 2018, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți”, a declarat apel împotriva hotărârii din 5 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți sediul Central solicitând instanței admiterea apelului, casarea hotărârii contestate în partea respingerii acțiunii și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 18 aprilie 2018, Denisova Anna și Denisov Anatoli au declarat cerere de apel împotriva hotărârii din 5 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți sediul Central solicitând instanței admiterea apelului, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse apelurile declarate de Denisova Anna, Denisov Anatoli și Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți” și s-a menținut hotărârea din 5 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

La 24 ianuarie 2019, Denisova Anna și Denisov Anatoli au declarat recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii 5 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central solicitând casarea hotărârilor menționate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivare au indicat că nu sunt de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare.

Recurenții au invocat că în cadrul examinării cauzei în apel, a prezentat instanței certificatul care atestă că în perioada formării datoriei, nu a beneficiat de serviciile prestate de reclamant, cererea prealabilă fiind înaintată față de intervenientul accesoriu și nu față de pârâți.

De fapt obligații față de Întreprinderea Municipală „Termogaz-Bălți” are Irina Griucanova, care a avut încheiate relații contractuale în acea perioadă cu întreprinderea și a beneficiat de serviciile furnizorului.

Recurenții au menționat că în motivarea deciziei instanța de apel nu a indicat motivele încasării datoriei de la Denisova Anna și Denisov Anatoli.

În opinia recurenților decizia instanței de apel este neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

La adoptarea hotărârilor instanțele nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 18 octombrie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit copieii plicului poștal, anexat la materialele dosarului, recurentul a recepționat decizia motivată a instanței de apel la 26 noiembrie 2018 (f.d.192).

Cererea de recurs a fost declarată la 24 ianuarie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Denisova Anna și Denisov Anatoli nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Denisova Anna și Denisov Anatoli.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari